Ispovijed i problemi sa sluhom

https://gemini.google.com/share/2058e91bb259
Created with Thinking February 1, 2026 at 01:42 PMPublished February 16, 2026 at 04:57 PM

Pitanja postavljao jezičnom modelu Gemini: Milan Kušnjačić.

Bio sam na ispovijedi kod franjevaca koji imaju izoliranu ispovjedaonicu. Izvana su crvena i zelena lampica koje označavaju je li ispovjedaonica zauzeta ili nije. Nagluh sam i to sam rekao ispovjedniku i unatoč tome jedva sam čuo što moram izmoliti za pokoru. Papirić s grijesima ne primaju, jednom sam pitao i veli da je ispovjedaonica izolirana. Što mi znači izolirana ispovjedaonica ako ispovjednik pretiho govori.

Potpuno vas razumijem – situacija je zapravo vrhunska ironija. Cijeli taj sustav s lampicama i zvučnom izolacijom osmišljen je da bi se osigurala maksimalna diskrecija, ali čemu diskrecija ako se osnovna poruka (u ovom slučaju pokora) ne čuje? To je kao da imate najsigurniji telefon na svijetu, ali je veza toliko tiha da ne znate je li vas netko pozdravio ili naružio.
Evo nekoliko razmišljanja i praktičnih savjeta kako premostiti taj jaz između "izolacije" i vaše potrebe da čujete:

Zašto inzistiraju na "izoliranoj" ispovjedaonici?

Franjevci često ulažu u takve kabine jer one pružaju osjećaj sigurnosti – vjernik može govoriti slobodno bez straha da će ga netko u redu ispred crkve čuti. Međutim, problem nastaje u **akustici unutar kabine**:

- **Apsorpcija zvuka:** Materijali koji sprječavaju izlazak zvuka van često "ubiju" jeku i unutra, pa ako ispovjednik govori tiho ili u stranu, zvuk se doslovno izgubi.
- **Psihološki faktor:** Svećenici u takvim ispovjedaonicama često postanu *previše* opušteni. Misle da ih nitko ne čuje (što je točno), pa nesvjesno počnu mrmljati ili govoriti poluglasno.

Što možete učiniti sljedeći put?

S obzirom na to da je sluh biološka prepreka, a ne vaša nepažnja, imate puno pravo na "prilagođen" pristup:

- **Tražite pokoru na papiru:** Ako ne primaju papirić s grijesima (mnogi svećenici preferiraju usmenu ispovijed jer je ona po definiciji "razgovor"), ništa ih ne sprječava da vam **oni napišu pokoru na papirić**. Sljedeći put ponesite mali blok i olovku, pružite mu ih i recite: *"Velečasni, nagluh sam i unatoč izolaciji ne čujem vas dobro. Molim vas, napišite mi samo pokoru ovdje."* To je teško odbiti.
- **Inzistirajte na ponavljanju:** Nemojte izlaziti dok niste 100% sigurni što ste čuli. Rečenica: *"Oprostite, nisam razumio, možete li ponoviti glasnije?"* nije grijeh, nego nužnost.
- **Pozicioniranje:** Iako postoji pregrada, slobodno se približite onom dijelu (mrežici ili otvoru) gdje je zvuk najizravniji.

Mala utjeha: Prema nauku Crkve, ako ste dali sve od sebe da čujete i razumijete, a ipak niste uspjeli pohvatati svaki detalj (ali ste se pokajali), ispovijed je i dalje valjana. Bog ima puno bolji "sluh" za naše srce nego što mi imamo za tihe ispovjednike.

Biste li željeli da vam pomognem sastaviti kratku i jasnu rečenicu kojom možete odmah na početku sljedeće ispovijedi postaviti granice oko vašeg sluha?

Stvar je u tome što mu ne mogu dati papirić jer je ispovjednik s druge strane,a prozorčić je ostakljen i zatamnjen. Niti ne vidim ispovjednika. Jedva sam čuo što moram izmoliti za pokoru.

To što opisujete – ispovjedaonica s fiksnim, zatamnjenim staklom – zapravo je najgora moguća opcija za osobu koja je nagluha. Takve su konstrukcije postale češće nakon pandemije ili u crkvama koje inzistiraju na potpunoj fizičkoj odvojenosti, ali one zanemaruju osnovnu ljudsku potrebu za jasnom komunikacijom.
Staklo, čak i ako ima perforacije (rupice) za zvuk, djeluje kao zvučni izolator koji prigušuje visoke frekvencije, a one su ključne za razumijevanje suglasnika. Kad tome dodate činjenicu da ne vidite usne svećenika (čitanje s usana je podsvjesni alat svakog tko slabije čuje), jasno je zašto se osjećate bespomoćno.

Evo nekoliko konkretnih savjeta kako se postaviti u takvoj "utvrđenoj" ispovjedaonici:

1. Metoda "Povratne informacije" (Provjera)

Budući da mu ne možete dati papirić, morat ćete preuzeti kontrolu nad razgovorom glasom. Kada on izgovori pokoru, nemojte samo izaći. Recite:

- **"Velečasni, nisam siguran što sam čuo. Jeste li rekli [ponovite ono što mislite da ste čuli, npr. tri Očenaša]? Molim Vas, recite DA ili NE."**
  Tako ga prisiljavate na kratak, jasan odgovor koji je lakše razaznati nego dugu rečenicu.

2. Zahtjev za glasnoćom na samom početku

Svećenici često zaborave na vašu nagluhost već nakon dvije minute jer se užive u savjetovanje. Pokušajte ovako:

- **"Velečasni, ponavljam, jako sam nagluh, a ovo staklo mi blokira zvuk. Molim Vas, dok mi budete govorili pokoru, govorite izravno u rupice na staklu i to najglasnije što možete. Inače Vas neću razumjeti."**

3. Pravo na "ispovijed licem u lice"

Ako je situacija s tom ispovjedaonicom nepremostiva, imate puno pravo (prema kanonskom pravu i pastoralnoj brizi) zatražiti ispovijed izvan te kabine.

- Možete doći u sakristiju prije ili poslije mise i reći: **"Zbog poteškoća sa sluhom, ne mogu se ispovijedati u onoj kabini jer kroz staklo ništa ne čujem. Možete li me ispovjediti ovdje u sakristiji ili u nekoj klupi?"**
- Franjevci su obično vrlo susretljivi i nitko vas ne bi smio odbiti ako objasnite da je razlog medicinske prirode.

4. Što ako i dalje niste sigurni?

Ako ste izašli, a niste 100% sigurni je li rekao "jedna krunica" ili "jedna Zdravo Marija", nemojte se opterećivati grijehom. Bog ne kažnjava zbog loše akustike i zatamnjenog stakla. Učinite ono što mislite da ste čuli, ili učinite ono što smatrate razumnom pokorom. Bit ispovijedi je vaše kajanje, a ne vaša sposobnost da budete akustični inženjer.

Moja preporuka: Sljedeći put pokušajte potražiti ispovijed u sakristiji. Recite im otvoreno: *"Izolacija vam je odlična, toliko dobra da kroz nju ne čujem ni Boga ni ljude. Trebam ispovijed gdje mogu vidjeti svećenika."* To je vaše pravo.

Na autobusnom kolodvoru su blagajne. Na staklu je mikrofon i zvučnik, a blagajnica ima mikrofon ispred sebe. Tu nemam poteškoća. Mogli bi i franjevci imati u ispovjedaonici slušalice za nagluhe, a ispovjednik mikrofon.

Vaša usporedba s kolodvorom je **bolno točna i logična**. Ako možemo bez problema kupiti kartu za Frankfurt kroz tri sloja neprobojnog stakla, nema nikakvog tehničkog razloga da se ista tehnologija ne primijeni na sakrament koji se temelji na — komunikaciji. Zapravo, pogodili ste "u sridu". Evo zašto to već nije standard i kako bi se moglo riješiti:

Zašto to franjevci (i ostali) već nemaju?

1. **Strah od "prisluškivanja" (Pečat ispovijedi):** Crkva je izrazito paranoična (s pravom) kad je u pitanju povjerljivost. Svaki elektronički sustav koji koristi mikrofon i zvučnik teoretski se može snimiti ili presresti. Vatikan čak ima stroge odredbe o zabrani korištenja mobitela tijekom ispovijedi.
2. **Tradicionalizam:** Mnogi misle da je "moderna tehnologija" strana duhovnosti, zaboravljajući da su te iste "izolirane ispovjedaonice" s lampicama zapravo proizvod moderne tehnologije i stolarije.
3. **Higijena i održavanje:** Slušalice u javnom prostoru zahtijevaju stalno čišćenje i održavanje, što je župama često "previše posla".

Rješenja koja bi bila dostojna 21. stoljeća:

- **Indukcijska petlja (T-coil):** To je sustav koji mnoge europske crkve već imaju u klupama. Osoba sa slušnim aparatom samo prebaci aparat na "T" postavku i zvuk s mikrofona ide izravno u njezino uho, bez vanjske buke. To bi u ispovjedaonici bilo idealno i potpuno sigurno.

- **Jednostavno pojačalo s kabelskom vezom:** Baš kao na kolodvoru. Sustav koji nije spojen na internet i nema mogućnost snimanja. Mikrofon s jedne strane, male slušalice (ili zvučnik) s druge.
- **Audio-vizualna komunikacija:** Postoje prozirna stakla koja se mogu "zamagliti" na gumb. Kad uđe netko tko je nagluh, svećenik bi mogao "odmagliti" staklo da mu vjernik vidi usne.

Što vi možete učiniti (osim što ste opravdano ljuti)?

Franjevci su poznati po tome da su praktični ljudi ("ljudi iz naroda"). Vaša ideja nije samo dobra, ona je **nužna za inkluzivnost**.

- **Predložite im "kutiju za pohvale i pritužbe":** Sljedeći put kad vidite gvardijana (predstojnika samostana), recite mu točno ovo što ste rekli meni: *"Ako blagajnica na kolodvoru može imati mikrofon da je čujem, zašto ne bi mogao i ispovjednik?"*
- **Ponesite svoje rješenje:** Postoje aplikacije na mobitelu koje služe kao pojačala zvuka (koristite slušalice od mobitela, mikrofon mobitela usmjerite prema rešetki). Iako je mobitel "siva zona", u vašem slučaju on služi kao medicinsko pomagalo, a ne kao uređaj za snimanje.
  Iskreno, apsurdno je da netko uloži tisuće eura u izolaciju i crvene lampice, a uštedi pedeset eura na sustavu koji bi omogućio da se onaj tko je unutra zapravo — čuje.

Želite li da vam pomognem sastaviti kratko, ljubazno pismo ili e-mail koji možete poslati samostanu kao prijedlog za poboljšanje pristupačnosti za osobe oštećena sluha?

Mislim da imaju onu induktivnu petlju u crkvi. Slušalice mogu imati i svoje, samo ih spojim u ispovjedaonici.

To je izvrsna i vrlo praktična ideja. Ako crkva već ima **indukcijsku petlju** u glavnom prostoru, to znači da uprava samostana već ima razvijenu svijest o potrebama osoba oštećena sluha. Nedostaje im samo taj "posljednji korak" – povezivanje te svijesti s ispovjedaonicom.
Zapravo, rješenje koje predlažete (utičnica za slušalice) tehnički je još jednostavnije i jeftinije od sustava koji imaju u crkvi.

Zašto je vaša ideja sa slušalicama "pobjednička"?

- **Apsolutna privatnost:** Žičana veza između mikrofona kod ispovjednika i utičnice kod vas ne emitira nikakve radio-signale. Nema straha od "hakiranja" ili prisluškivanja odozgo ili sa strane.
- **Higijena:** Budući da donosite **svoje slušalice**, nema straha od širenja bakterija ili virusa, što je često izgovor zašto se takva oprema ne postavlja.
- **Jasnoća:** Zvuk koji ide izravno u uho eliminira prigušenje koje stvara to nesretno staklo.
- **Cijena:** Instalacija jednog mikrofona, malog pojačala i utičnice košta manje od jednog prosječnog crkvenog lustera.

Kako im to "prodati"?

Franjevci su često praktični i cijene izravnost. Ako im kažete: *"Čujem misu jer imate petlju, ali ne čujem pokoru jer imate staklo"*, shvatit će apsurd situacije.
Evo kako biste mogli formulirati prijedlog gvardijanu ili župniku:

1. **Pohvalite postojeće:** *"Puno mi znači što u crkvi imate indukcijsku petlju, to mi omogućuje da sudjelujem u misi."*
2. **Istaknite problem:** *"Međutim, u novim ispovjedaonicama staklo mi potpuno blokira zvuk. Čak i kad mi svećenik kaže pokoru, ja je jedva razaznam."*
3. **Ponudite rješenje (vaša ideja):** *"Budući da je sustav s mikrofonom standard na svakom kolodvoru, bi li bilo moguće da se u jednu ispovjedaonicu ugradi obična utičnica za slušalice? Ja bih donio svoje slušalice, spojio se i čuo ispovjednika bez da on mora vikati."*

Što do tada? (Privremeno rješenje)

Dok oni to ne ugrade (ako ikad ugrade), ne ustručavajte se učiniti sljedeće:

- **Pokažite mu aparat/slušalice:** Čim uđete, prstom pokažite na uho i recite glasno: **"Velečasni, ne čujem kroz staklo. Govorite u mikrofon/rešetku što glasnije možete."**
- **Zahtijevajte "izolaciju izvan izolacije":** Ako stvarno ne ide, tražite da izađe van ili da se ispovjedite u dvorani/sakristiji. **Pristupačnost sakramentima je vaše pravo**, a ne njihov ustupak.

> **Zanimljivost:** U nekim modernim crkvama u Europi već postoje ispovjedaonice označene simbolom za nagluhe, koje imaju ugrađenu malu indukcijsku petlju samo za taj prostor. Dakle, niste "teški" niti tražite previše – tražite standard koji već postoji.

Želite li da vam napišem kratki tekst (pismo) koji možete isprintati i ostaviti u sakristiji ili poslati gvardijanu samostana? Često pismeni prijedlog shvaćaju ozbiljnije nego usmenu primjedbu u prolazu.

Nacrtaj izometrijski prikaz ispovjedaonice. Na lijevoj strani kleči pokornik sa slušalicama spojenim unutar ispovjedaonici. Na desnoj strani sjedi ispovjednik i ima mikrofon na malom pultu

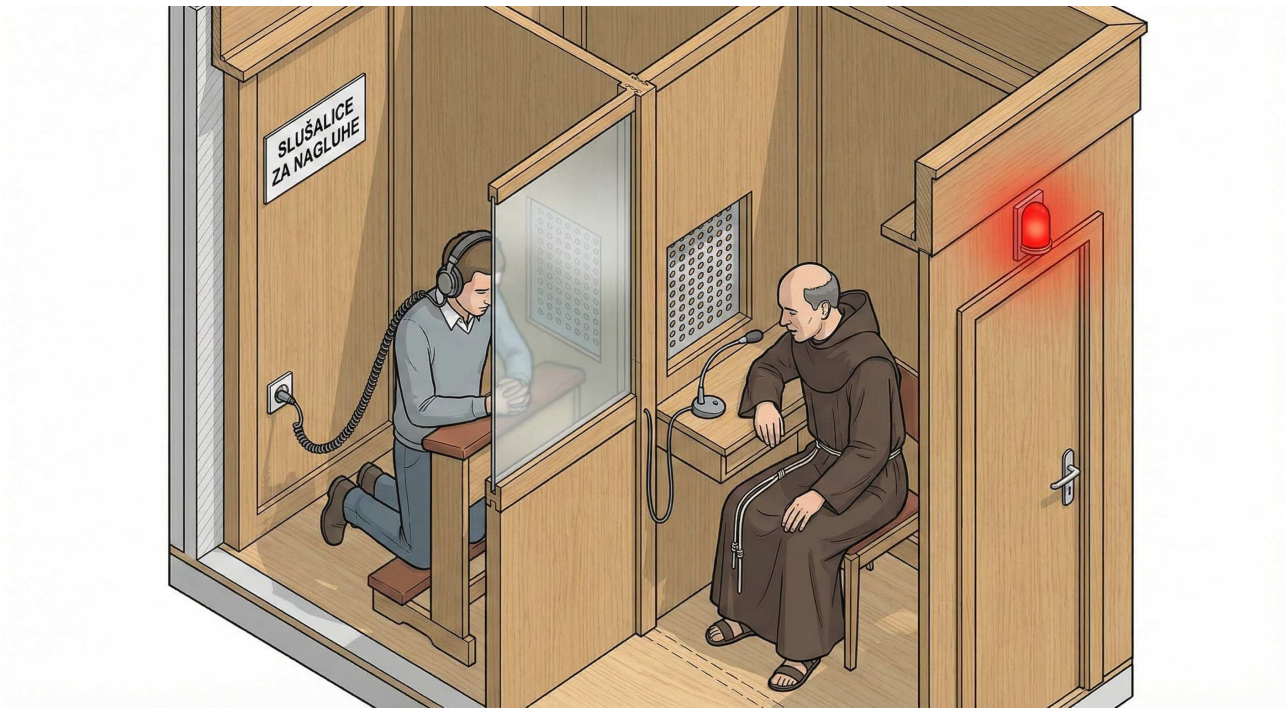
SLUŠALICE
ZA NAGLUHE